

2^e Zondag door het Jaar C



En zoals een bruidegom zich verheugt in zijn bruid zal uw God zich verheugen in u. (Js 62,5)

Van leven naar eucharistie

De meest intieme banden die mensen verenigen zijn wel de huwelijksbanden. De huwelijksring is er in het Westen het symbool van. Huwelijksgemeenschap uit zich weliswaar in lichamelijke tekenen, maar zij mag zich hiertoe helemaal niet beperken. Zij betekent en verdiept de vereniging van twee mensen in hun diepste betrachtingen, plannen, wensen en verlangens. Het bruiloftsfeest waar deze nieuwe schepping begint is dan ook bij uitnemendheid een vreugdefeest.

Eerste lezing

Jesaja 62,1-5

Omwille van Sion mag ik niet zwijgen, terwille van Jeruzalem mij niet stilhouden. Want als de zon zal haar gerechtigheid stralen, haar heil branden als een fakkel. De volkeren zullen uw gerechtigheid aanschouwen, alle koningen uw glorie zien en men zal u een nieuwe naam geven, een naam door de Heer bedacht. In de hand van de Heer zult gij een flonkerende kroon zijn, in de hand van uw God een koninklijke diadeem. Gij zult niet meer heten: de Verlatene, uw land niet meer: Woestenij; maar gij zult heten: Mijn Welbehagen, uw land: Gehuwde; want in u heeft de Heer zijn behagen gesteld en uw land wordt Hem ten huwelijk gegeven. Zoals een jongen zijn meisje trouwt, zal Hij die u opbouwt, u trouwen; en zoals een bruidegom zich verheugt in zijn bruid zal uw God zich verheugen in u.

Tweede lezing

I Korintiërs 12,4-11

Broeders en zusters, er zijn verschillende gaven maar slechts één Geest. Er zijn vele vormen van dienstverlening maar slechts één Heer. Er zijn allerlei soorten werk maar er is slechts één God die alles in allen tot stand brengt. Maar aan ieder van ons wordt de openbaring van de Geest meegedeeld tot welzijn van allen. Aan de een wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven, aan een ander een woord van kennis krachtens dezelfde Geest, aan een derde door dezelfde Geest

het geloof. Aan weer anderen schenkt de ene Geest gaven om ziekten te genezen, om wonderen te doen, de gave van profetie, de onderscheiding van geesten, velerlei taal of de vertolking ervan. Maar alles is het werk van een en dezelfde Geest, die aan ieder zijn gaven uitdeelt zoals Hij het wil.

Evangelie

Johannes 2,1-12

In die tijd was er een bruiloft te Kana in Galilea, waarbij de moeder van Jezus aanwezig was. Jezus en zijn leerlingen waren eveneens op die bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn opraaakte zei de moeder van Jezus tot Hem: "Ze hebben geen wijn meer." Jezus zei tot haar: "Vrouw, is dat soms uw zaak? Nog is mijn uur niet gekomen." Zijn moeder sprak tot de bedienden: "Doet maar wat Hij u zeggen zal." Nu stonden daar volgens het reinigingsgebruik der Joden zes stenen kruiken, elk met een inhoud van ongeveer honderd liter. Jezus zei hun: "Doet die kruiken vol water." Zij vulden ze tot bovenaan toe. Daarop zei Hij hun: "Schept er nu wat uit en brengt dat aan de tafelmanneester." Dat deden ze. De tafelmanneester proefde van het water dat in wijn veranderd was. Hij wist niet waar die wijn vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden wisten het wel. Zodra hij geproefd had riep hij de bruidegom en zei hem: "Iedereen zet eerst de goede wijn voor en wanneer men eenmaal goed gedronken heeft de mindere. U hebt de goede wijn tot nu toe bewaard." Zo maakte Jezus te Kana in Galilea een begin met de tekenen en openbaarde zijn heerlijkheid. En zijn leerlingen geloofden in Hem. Daarna daalde Hij af naar Kafarnaüm, Hijzelf en zijn moeder, de broeders en zijn leerlingen; maar zij bleven daar slechts enkele dagen.

Van eucharistie naar leven

Huwelijkssymboliek is in gans de bijbel terug te vinden. Zij begint met het lichamelijke en profetische huwelijk van Genesis. Zij eindigt met de heerlijke bruiloft van het Lam in de Apokalyps. Daartussen ligt het mysterieuze en vruchtbare huwelijk dat Christus sloot met zijn Kerk. Gedurende de ganse heilsgeschiedenis heeft God zich voortdurend getoond als Bruidegom van zijn Volk. Bij monde van zijn profeten heeft Hij de herhaalde ontrouw van zijn Bruid aangeklaagd. Naar het voorbeeld van zijn Vader heeft ook Christus zich aan zijn Kerk getoond als haar Beminde, soms ook veeleisende Bruidegom. En zoals een Bruid het rijke leven van haar bruidegom steeds meer wil verwerven en ontdekken, zo wil de Kerk ook steeds meer binnentreden in het leven van Christus. Hoe kan zij dat beter doen dan in de eucharistische vereniging. Daar drukt de liefde zich uit op de wijze van het huwelijk in suggestieve termen van menswoorden.